

En af Nordens betydeligste

Ved Gunnar Ekelöfs død

Per Højholt skriver om den svenske lyriker Gunnar Ekelöf, der er død i en alder af 60 år:

MED Gunnar Ekelöfs alt for tidlige død sættes der et brat punktum for et forfatterskab, som eftertiden sandsynligvis vil betegne som et af Nordens betydeligste i dette århundrede. Også her i landet er der al mulig grund til at beklage dette dødsfald. Det vil være vanskeligt at pege på nogen dansk lyriker fra efterkrigstiden, som ikke er påvirket af Ekelöfs poesi. Da han fik tildelt Nordisk Råds litteraturpris blev det da også bemærket med dyb tilfredshed overalt.

Nu er han død, og man kan ikke mere se hen til flere samlinger fra hans hånd. I de senere år har det været en om året, utrolige præstationer, når man tager deres høje niveau og dybtgribende kompleksitet i betragtning.

EKELOF begyndte som surrealist og vakte enorm opsigt med de første digte. Selv vidste han næppe rigtig, hvad han næsten uforvarende havde rørt ved, men under et

omvæltende ophold i Paris stiftede han bekendtskab med de strømninger som overalt i Europa tog til at dominere, alle især i litteratur og malerkunst, og fremfor alt: Ekelöf opdagede de to som i de tidlige år skulle dominere hans værk, Stravinski og Rimbaud.

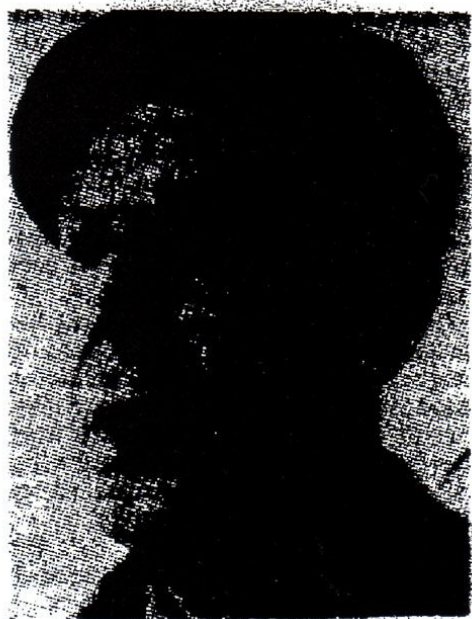
Efterhånden forenkledes hans formsprog, men denne forenkling afbalanceredes af en stadig øgende ladning af hverdagssproglige vendinger. I Paris havde han oplevet at sproget faldt sammen, så at han ord for ord måtte samle det påny, og under de forudsætninger som de aktuelle omgivelser dikterede ham. Det var en oplevelse som prægede al hans senere poesi.

I DE sidste år, den sidste snes år, fulgte en række værker fra hans hånd, som vi endnu så at sige stammer på, som vi stadig må vende tilbage til, fordi de udfordrer os ved deres suveræne sprogbehandling og den lethed hvormed et bjerg af lærdom og dybsindighed manøvreres.

1967 bragte en ny pragtfuld samling digte fra Gunnar Ekelöfs hånd, „Vägvisare till underjorden“ hedder

den, og endvidere udkom en bog om hans poesis vigtigste motiver, Reidar Eknens essaysamling „I den havandes liv“. Til begge disse bøger vender vi tilbage i en senere sammenhæng.

PER HØJHOLT

Gunnar Ekelöf — i de senere år en digtsamling om året.